

Ni una, ni mitja, ni cap

L'any 2024, no era un any qualsevol per a la Matxà de Sant Antoni. Feia cinquanta anys de la seua recuperació gràcies a una entitat juvenil tan important per a Vila-real com els Lluïsos, que van saber retornar al poble una tradició que hui forma part indiscutible de la nostra identitat col·lectiva. La Matxà no va ser recuperada per cap administració ni institució: la va recuperar el poble, a través dels seus joves, per a tota la ciutat.

Precisament per això, i coincidint amb aquest aniversari tan significatiu, l'Ajuntament de Vila-real va aprovar per unanimitat, en gener de 2024, sol·licitar a la Generalitat valenciana que la Matxà fora declarada Bé d'Interès Cultural Immaterial. Ho vam fer des del respecte, la responsabilitat i la convicció per protegir una tradició viva és protegir una manera de ser. Dos anys després, el silenci continua sent absolut i ens hem vist obligats a tornar a reiterar la petició en ple municipal davant el menyspreu del govern valencià del PP i Vox.

I això, sincerament, és una veritable vergonya. No només per la falta de resposta, sinó pel missatge que s'envia: el de menysprear Vila-real i les seues tradicions. A més, aquesta situació no és només una qüestió de números o d'inversions concretes, sinó de voluntat política i de respecte institucional. Quan una administració ignora de manera sistemàtica les demandes d'un municipi, el que realment està fent és desconnectar-se de la realitat de la seua gent, de les seues necessitats quotidianes i del seu potencial de futur. Vila-real no demana privilegis, demana justícia, equitat i el mateix tracte que reben altres ciutats del nostre territori.

El maltractament del PP a Vila-real des de València és, malauradament, històric, i el pitjor és que sovint ha estat encoratjat i emparat pel mateix PP de Vila-real, més preocupat per complaure el seu partit o ficar-nos pals a les rodes que per defensar la ciutat que diu representar.

Hi ha una cançó popular que diu: «Ja no canta el capellà, perquè no li'n donen ni una, ni mitja, ni cap». I aquesta és exactament la sensació que té hui Vila-real. Ni una, ni mitja, ni cap. Després de dos anys i mig de desgavell i caos del govern del PP i Vox a la Generalitat, Vila-real no ha rebut ni un nou centre de salut, ni més plans d'ocupació, ni bons de comerç, ni ajudes per a continuar la rehabilitació del Gran Casino, ni la recuperació de l'Agència Valenciana de la Innovació que Mazón ens va llevar per endur-se-la a la capital, ni més suport a les nostres entitats socials (ben al contrari), ni noves residències per a la gent major, ni un punt de tro-

bada familiar, ni millores significatives en cap centre educatiu, ni ajudes per a instal·lacions esportives, ni un sol euro per al transport urbà, el Groguet, ni la nova residència per a persones amb discapacitat, ni l'ampliació del col·legi públic de la Panderola, ni un nou centre ocupacional, ni un centre per a l'Ateneu de dany cerebral, ni inversions per a la re-

sidència i centre d'Alzheimer Moli la Vila, ni les dues habitacions de respir promeses, ni tan sols el respecte mínim de contestar una petició per protegir la nostra Matxà entre altres. Ni una, ni mitja, ni cap.

Mentrestant, els alts càrrecs del PP valencià que gestionen els diners dels nostres impostos visiten la capital setmana rere setmana, pareix que visquen allí, anunciant inversions i reparatint promeses. A Vila-real, els seus coxes oficials sembla que només tinguin gravada una adreça al navegador: la seu del PP de Vila-real, on venen a contar mentides, una darrere l'altra.

Fa dos mesos que el nou president de la Generalitat, Juanfran Pérez Llorca, ha pres possessió del càrrec. Per lleialtat institucional i serietat, he volgut esperar que nomenara els nous càrrecs i tinguera temps de conèixer la situació abans d'iniciar un to reivindicatiu en defensa de la meua ciutat. Hauria sigut molt fàcil començar des del primer dia recordant la llarga llista d'incompliments d'aquests dos anys i mig o demanar una reunió immediata amb el president. Fins i tot vaig tindre la ingènua esperança que fora ell mateix, o algun dels seus consellers, qui ens telefonara. Però no ha sigut així.

Per això, la setmana pròxima demanarem formalment una reunió amb el president. Ho farem per tot el que Vila-real mereix i també per explicar-li un projecte clau de futur: la nova estació i la integració ferroviària de Vila-real, un projecte estratègic per a la ciutat, que permetrà eliminar la pas-sarella aèria, cosir la ciutat i regenerar tot l'entorn urbà, i en el qual la Generalitat valenciana, com ocorre a tots els territoris, ha d'aportar la part de finançament que li correspon.

Defensar Vila-real no és una opció. És una obligació i una passió que fem des de la il·lusió. I ho continuarem fent amb respecte institucional, però també amb fermesa i determinació, perquè la nostra ciutat no pot continuar rebent, una vegada més, ni una, ni mitja, ni cap... ■

José Benlloch és alcalde de Vila-real

A FONDO

JOSÉ BENLLOCH

Miralles y el caos

LA RÚBRICA

PATRICIA PUERTA

Begoña Carrasco tiene un camino marcado. Si hay que despilfarrar en luces y colores, si hay que saturar la plaza Mayor, si hay que derrochar en propaganda... Se hace. Y así desviamos la atención para tapar el caos de su gobierno municipal.

Uno de los ejemplos (hay unos cuantos) es la gestión de su concejala de Turismo, Arantxa Miralles, una negacionista del cambio climático pero, agárrense que vienen curvas, al mando del Plan Estratégico Turístico de Castelló 2025-2027.

El pleno que celebramos ayer dio cuenta del informe de control financiero de los contratos menores del Patronato Municipal de Turismo del ejercicio 2024. Y es para echarse a temblar. Nada menos que el 70,8% del gasto del Patronato de Turismo en el citado ejercicio se tramitó mediante contratos menores. Hablamos de más de 680.000 euros adjudicados a golpe de decreto, sin planificación anual y sin procedimientos ordinarios de contratación.

Y no lo decimos desde el Partido Socialista, lo firma el propio Interventor General del Ayuntamiento, que deja claro que ha habido uso abusivo del contrato menor, debilitamiento de la concurrencia, gestión discrecional del gasto público y riesgo institucional para el consistorio.

Y ojo, porque el interventor apunta en sus conclusiones a «contratos reiterados con el mismo proveedor que, por su objeto, pueden incurrir en fraccionamiento».

El caos en las manos de Miralles, con consecuencias imprevisibles avaladas por una alcaldesa cómplice de la situación. ■

Patricia Puerta es portavoz del Grupo Municipal Socialista en el Ayuntamiento de Castelló

El poder de las pequeñas acciones

EL TURNO

MARÍA TORMO

A menudo pensamos que mejorar la calidad de vida de nuestros vecinos solo es posible a través de grandes proyectos, inversiones millonarias o infraestructuras que transformen el municipio. Sin embargo, la experiencia diaria en el Ayuntamiento me demuestra justo lo contrario: muchas veces son las pequeñas acciones, las que parecen sencillas o cotidianas, las que generan un impacto más directo y real en el bienestar de las personas.

Gobernar un municipio como Almassora implica escuchar, observar y atender esas necesidades que forman parte del día a día de nuestros vecinos. Necesidades que no siempre ocupan titulares, pero que influyen decisivamente en cómo vivimos, cómo nos cuidamos y cómo nos relacionamos.

Un buen ejemplo de ello es la puesta en marcha de las clases gratuitas de Chi Kung en los barrios. Tras la excelente acogida que tuvieron las clases de yoga,

decidimos dar un paso más y ampliar la oferta de actividades saludables, acercándolas aún más a los vecinos y descentralizándolas por distintos puntos del municipio. No se trata solo de hacer ejercicio, sino de fomentar hábitos saludables y de generar espacios de encuentro y

convivencia para la ciudadanía.

Llevar estas clases a la Vila, Botànic Calduch, Fátima o la playa es una forma de decirles a nuestros vecinos que su bienestar importa, vivan donde vivan. Que el Ayuntamiento está cerca de ellos, también en lo pequeño.

Otra iniciativa que responde a esta misma filosofía es la ampliación del servicio de expedición y renovación del DNI y el pasaporte en Almassora. Puede parecer un trámite administrativo más, pero para muchas personas, especialmente mayores o familias con dificultades para desplazarse, supone un ahorro de tiempo, de desplazamientos y de preocupaciones. La elevada demanda registrada desde que este servicio se puso en marcha confirma que era totalmente necesario. Por eso, hemos decidido ampliarlo hasta el próximo verano.

Estas iniciativas tienen algo en común, ya que parten de escuchar a la ciudadanía y de entender que la política municipal debe centrarse en las personas. No siempre se trata de grandes discursos, sino de respuestas útiles, prácticas y cercanas. ■

María Tormo es alcaldesa de Almassora